

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 22. Canones de Novatianis, & Paulianistis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

quis in periculo Communionem acceperit, & convalescat, inter illos, qui tantum in precibus participant, erunt. Universaliter omnibus morientibus, participationem Eucharistiæ petentibus, Episcopus, præmissis examine tamen, concedet. Hic videmus Viaticum nihil aliud esse, quam Communionem, & Eucharistiam. Videmus ejus antiquitatem, & necessitatem.

§. XXII.

Canones de Novatianis, & Paulianistis.

Duo Concilii Nicæni Canones inveniuntur, qui de quibusdam hæreticis disponunt. Octavus de Novatianis agit his verbis: *Qui Puritanos se dicunt, si ad Ecclesiam redeant, Magnum Concilium judicat, ut accepta manuum impositione in Clericatu remaneant; dummodo ante omnia scripto declarent, se Ecclesiæ Catholicæ, & Apostolicæ Decreta approbaturus, & secuturos, scilicet cum bigamis communicaturos, ac cum iis, quibus, in Persecutione lapsis, pænitentia tempus præfixum. Igitur in illis locis, ubi alii Clerici non sunt, sive in urbibus, sive in pagis, ordinem, quem habent, servent; at si aliqui Puritanorum ad locum deveniant, ubi sit Episcopus, aut Presbyter Catholicus, absque controversia Catholico dignitas*

Sæculum IV.
A. C. 325.

Sæculum IV. *gnitas Episcopalis competit, & qui no-*
 A. C. 325. *men Episcopi apud sic dictos Puritanos*
 habebat, in ordine Presbyterorum stabit,
 nisi forte Episcopus Catholicus ei nomen
 Episcopi benigne concedat; alias dabit
 ei locum Corepiscopi, aut Presbyteri, ut
 & ipse inter Clericos non nudum Nomen,
 sed functiones habeat, & in una urbe duo
 Episcopi non sint.

Sup. L. VI. Novatiani, qui se græce *Catharoi*, id
 §. 53. est, puros dicebant, pœnitentiam, ab Ec-
 clesia Apostatis concedi solitam, & se-
 cundas nuptias damnabant. Manuum
 impositio intelligenda videtur, sicut re-
 spectu Meletianorum, nempe talis, qua-
 lis hæreticis concedebatur, cum Eccle-
 siæ reconciliarentur, non vero tanquam
 nova ordinatio. Notari meretur, pacis,
 & unitatis amore clericali honore non
 privari eos, quos hæretici ordinaverant;
 ultima autem verba maxime attendenda,
 dum magni momenti regulam ponunt,
 in una urbe duos Episcopos nunquam
 esse debere. Imperator, spe, & deside-
 rio ardens omnes Ecclesias uniendi, quem-
 dam Episcopum Novatianum, nomine
Socr. c. 10. Acesium, ad Concilium vocaverat; post-
Sozom. 1. quam fidei Decretum fuisset conscriptum,
 c. 22. & omnes Patres sua signassent manu, Im-
 perator Acesium interrogat, an in fidei
 confessionem, & Decretum de Paschate
 consentiat? Ipse respondit: *Domine!*
 Conci-

Concilium nihil novi statuit, hæc enim Sæculum IV.
 accepi, hæc a principio, & a temporibus A. C. 325.
 Apostolorum tam de fidei dogmate, quam
 de celebratione Paschatis tradita sunt.
 Quare ergo, reposuit Imperator: ab alio-
 rum communione te separas? Acesius cœ-
 pit ea narrare, quæ sub persecutione De-
 cii contigerant, & explicare illius Cano-
 nis severitatem, quo, ut Novatiani qui-
 dem volebant, a participatione SS. My-
 steriorum arcebantur, eorum criminum
 rei, quæ in S. Scriptura morte digna pro-
 nuntiantur; hos quidem ad pœnitentiam
 excitandos, sed sine spe veniæ per Mi-
 nisterium Presbyterorum obtinendæ;
 solius Dei Bonitati confidant, omnia
 peccata remittere potentis. Cum ita
 fuisset locutus, dixit Imperator: *Acesi:*
sume tibi scalam, & solus in Cælum a-
scende.

I. Joan. 5. 16

Alter Canon Concilii Nicæni de qui-
 busdam hæreticis est numero decimus
 octavus, hujus tenoris: *Paulianistæ, qui*
ad sinum Matris Ecclesiæ Catholicæ re-
deunt, sicut decisum est, necessario reba-
ptizantur. Si qui antea Clerici fuerunt,
& irreprehensibiles inveniantur, ab E-
piscopo Ecclesiæ Catholicæ ordinentur, si
autem in examine apparuerit, indignos
esse, deponantur. Eadem Regula pro Dia-
conissis esto, & universaliter pro omnibus
illis, qui Clericis accensentur; hic sermo
est

Canones
Concilii
Nicæni.

Sæculum IV. est de Diaconissis, quæ habitum gestant,
 A. C. 325. sed quæ nullam manuum impositionem
acceperint, simpliciter Laicis annu-

Innoc. I. Ep. rantur. Paulianistæ erant Pauli Samo-
 22. c. 5. sateni Sectatores, qui Jesum Christum
 purum esse hominem credebant, nec in
 Nomine Patris, & Filii, & Spiritus S.
 baptizabant; hinc Concilium jubet eos
 rebaptizari, non autem Novatianos, nec
 in fide Trinitatis, nec in forma Baptismi

Conc. Ephes. errantes. In calce Concilii Ephesini in
 part. 3. c. 5. venimus Confessionem fidei contra Pau-
 p. 979. lum Samosatenum, quæ Concilio Nicæ-
 no attribuitur, & ubi sæpius, Filium esse
 consubstantialem Patri, repetitur; aliunde
 de vero tam sollicitè Mysterium incarna-
 tionis explicatur, & distinctio duarum
 naturarum in una Persona unitarum, ut
 hæc definitio magis alicui Concilio, in
 Sæculo quinto celebrato, convenire vi-
 deatur.

Conc. Calced. Diaconissis manus imponebantur, ha-
 can. 15. bitum sibi proprium gestabant, & inter
 Personas Deo consecratas numerabantur.
 At Diaconissas Paulianistarum Concilium
 in censum Laicorum refert, quia solum
 habitum portabant, sine manuum imposi-
 tione; cæterum Diaconissæ omnia fœ-

Const. ap. L. minis exhibebant officia, quæ Diaconi
 15. c. II. viris, nempe quantum earum conditio
 57. III. permittebat; maxime ipsis incumbere
 pauperes fœminas invisere, & Catechu-
 menas

menas instruere; portas ipsæ obsidebant ex illa Ecclesiæ parte, qua mulieres stabant, a viris separatae; ad ipsum Baptis- mum in deponendis, & resumendis vestibus mulieres adjuvabant, ut omnia decenter fierent.

Ultimus Canon de simplici cæremonia agit his verbis: *Quia sunt, qui die Dominica tempore Paschali genua flectunt, ut omnia in omnibus Diæcesibus uniformiter fiant, S. Concilium iussit, ut his diebus Christiani stantes ad Deum orent.* Ex his videtur, quam sollicite Patres etiam minoris momenti traditiones retinuerint, si fuerint antiquæ, hujus autem jam Tertullianus meminerat. Hi sunt viginti Concilii Nicæni Canones. Tanta hujus Concilii fuit reverentia, ut ejus Nomine multi Canones, quos non condidit, fuerint acceptati. Christiani Orientales novissimi temporis totam antiquam Ecclesiæ Disciplinam eidem adscripserunt, estque illud, quod Canones Arabicos Concilii Nicæni vocant.

§. XXIII.

Epistola Synodalis.

Patres, antequam separarentur, Epistolam Synodalem scripserunt, præcipue ad Ecclesiam Alexandrinam directam, utpote quam omnia in Concilio acta maxime

Sæculum IV.
A. C. 325.

Epiph.
expos.

Tertull. de
Cor. c. 3.